

लभां स्थिरमोजलक्ष्मीं लक्ष्मीं स्वभावचपलां किमु
 कामयेथाः?। यिद्व्याधनानि सदनानि गजाश्वभूत्या क्व-
 चन्दनानि वनिताश्च नितान्तरस्याः। स्वर्गोऽप्यगम्यइह नो-
 द्द्रमभाजि पुंसि वाराणसी त्वमुलभाऽमुलभा विमु-
 क्तिः। धाता धृतानि तुलया तुलनामयैतं वैकुण्ठ-
 सुखप्रभुवनानि च काशिका च। तान्युदययुल्लव-
 तया न्यगि यं गुरुत्वात् तस्थौ पुरीह पुरुषार्थचतुष्ट-
 यस्य। काशीपुरीमधिवसन् हि नरोऽनरोऽपि
 ह्यारोप्यमाण इह मानप्रदहैकदहः। नानोपसर्गज
 निमर्गजदुःखभारै कर्मापनुत्तु स विधेत् परमेशधानि।
 स्थिरापायं कायं जननमरणक्लेशनिवर्त्य विहायास्यां
 काश्यामहह परिपृच्छीत न कुतः। वपुस्तेजोरूपं
 स्थिरतरपदानन्दसदनं विमूढोऽसौ जन्तुः स्फुटितमिव
 काश्यां विनिमयन्। अहो लोकः शोकं किमिह सहते
 हन हतवीर्विपद्भारैः सारैर्नियतनिधनेर्ध्वंसितधनैः।
 क्षितौ सत्यां काश्यां कथयति शिवो यत्न निधने
 श्रुतौ किञ्चिद्भूयः प्रविशति न येनोदरदरीम्। काशिवा-
 सिनि जने वनेचरे द्विभिभुज्यपि समीरभोजने। स्मरचा-
 रिणि जितेन्द्रियेभ्यो काशिवासिपुरुषे विशिष्टता नास्तीह
 दुष्कृतकृतां कुकृतात्मनां वा काचिद्विशेषगतिरनलकृता। हि
 काश्याम्। बीजानि कर्मजनितानि यदुपरायां
 नाङ्गूरयन्ति हरद्वग्वज्जितानि तेषाम्। शशका
 मसका वकाः शुकाः कलविह्वलाः हकाः सजम्बुकाः।
 तुरगोरगवानरा नरा गिरिजे। काशिभृताः गतामृ-
 ताः। अरुद्ररुद्राक्षफणीन्द्रभूषणा त्रिपुण्ड्र चन्द्रार्धधरा
 धराकृताः। निरन्तरं काशिनिवासिनो जना गिरी-
 न्द्रजे। पारिपदा मता मम। यावन् एव निवसन्ति च
 जन्तवोऽत्र काश्यां जलस्थलचराभयजम्बुकाद्याः।
 तावन् एव सदनग्रहरुद्रदेहादेहावसानमधिगम्य भयि
 प्रविष्टाः। ये तु वर्षेपर्वणे रुद्रा दिवि! देवि! प्रकीर्तिताः।
 वातेपयोऽनरीक्षे ये ये भुव्यन्तेपवः प्रिये!। रुद्रा दश
 दश प्राच्यशास्त्रीप्रत्यशुद्धस्थिताः। ऊर्ध्वदिक्स्थाय ये
 रुद्राः पठन्ते वेदशादिभिः। अर्धस्थाताः बहुकाश
 ये रुद्रा अधिभूतवै। तत्सर्वेभ्योऽधिकाः काश्यां
 जन्तवो रुद्ररूपिणः। रुद्रावावसतः प्रोक्तमविमुक्तं
 घटोद्भव!। तस्मादध्यक्ष्य काशीस्थान् वर्यान् वर्येत्त-
 राश्वमान्। अद्वैतेश्वरबुद्ध्या च रुद्रार्चापालभाक् नरः।
 श्मशान्देन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते। निर्वचन्ति

श्मशानार्थं मुने! शब्दार्थकोविदाः। महान्त्यपि च
 भूतानि प्रलये समुपस्थिते। शेरतेऽत्र शवा भूत्वा श्मशान-
 न्तु ततो महत्। अप्सु भूरिह लये लयं व्रजेदापयौ-
 र्ववदनोपकन्दरे। सातारिन्धनि महातनूनपाद्गोमिनि सं-
 क्षयति वै सदागतिः। व्योम चापि लयमेत्यहङ्कृतौ सापि
 षोडशविकारसंयुता। लीयते महति बुद्धिसंज्ञके हा
 महान् प्रकृतिमध्यगो भवेत्। सा शुण्ठयमयी च
 निर्गुण्यं तं पुमांसमवगुह्य तिष्ठति। पञ्चविंशतितमः परः
 पुमान् देहगेहपतिरेव जीवकः। प्राकृतः प्रलय एण्डुच्यते
 हंसयानहरिरुद्रवर्जितः। कालसूर्तिरयं तच्च पुरुषं
 हेलया कलयतीश्वरः परः। स वै महाविष्णु रितो-
 च्यते बुधैस्तं वै महादेवमुदाहरन्ति। सोऽन्तादि
 मध्येः परिवर्जितः शिवः स श्रीपतिः सोऽपि हि पार्वतो-
 पतिः। देनन्दिनेऽथ प्रलये त्रिभुलकोटीं समुत्क्षिप्य
 पुरीं हरः स्वाम्। विभर्त्ति संवत्तं महास्थिमूपणस्ततो
 हि काशी कलिकावर्जिता। कन्द उवाच। वारा-
 णसीति काशीति रुद्रावास इति द्विज!। महाश्मशान
 मित्येवं प्रोक्तमानन्दकाननम्। इति देवीपुरः प्रोक्तं
 देवदेवेन शम्भुना। यथा विष्णौ पुराख्यातं तथैव च
 मया श्रुतम्”।

सा च सममोक्षपुर्थ्यन्तर्गता। “अथोर्ध्वा मधुराभाया का-
 शी काञ्चिरयन्तिका। पुरी द्वारवती चैव सप्तैता मोक्षदायि-
 काः। काशी०। “अन्यानि यानि तीर्थानि काशीप्राप्ति-
 कराणि च। काशीं प्राप्यैव मोक्षन्ते नान्यथा कल्पकोटि-
 भिः” भा०टी०नीलकण्ठवृत्तम्“तत्र हि जन्तोः प्राणेषूत्क्रमं
 सायेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्राचधे येनासावमृतीभूय-
 मोक्षीभवति” श्रुतिः। तेन काशीभृतानां जन्तूनां
 शिवसुकाशात्तत्त्वज्ञानलाभेन तत्क्षणात् मुक्तिः तत्त्व-
 ज्ञानस्य प्रारब्धेतरसर्वकर्मनाशकत्वात् तेनैव सर्व-
 कर्मनाशः। सञ्चितकर्मणां कायव्यूहेन भोगात्
 परिक्षपणमित्यन्ये। इतरतीर्थभृतानां तु ब्रह्मादि-
 लोकप्राप्तौ तत्र अवश्यमननाद्यपेक्षेति भेदः।

“सा काशी त्रिपुरारिराजनगरी पायादपायाज्जगत्”।
 काशी० “कदा काश्यां गमिष्यामि कदा इष्यामि
 शङ्करम्। इति ब्रुवाणः सततं काशीवासफलं लभेत्।
 २ काशीस्थदेवीमूर्तिभेदे च “यिश्चेशं माधवं दुर्लभं दण्ड
 पार्थिवं भैरवम्। वन्दे कार्श्यां गृहं गङ्गां भवानीं मणि-
 कर्णिकाम्। स्वल्पार्थे क्षीप्। ३ स्वल्पकाश्यां भरतः